

sig, og en saadan Frihed vilde væsentligt hæmmes selv ved en Forhøjelse til 2 Aar.

Som det vil ses, rammer denne Betingelse al tidligere Lærergerning, altsaa ogsaa den i fast Ansættelse udøvede, og indeholder for saa vidt en Begrænsning i Forhold til den gældende Ordning. Af nys nævnte Hensyn og navnlig i Betragtning af de hyppige Klager, der er kommet Ministeriet for Øre, over den idelige Skiftet af Lærerkræfter, der finder Sted navnlig i de forholdsvis smaa Embeder, maa Ministeriet dog anse den paagældende Fordring for særdeles velbegrunderet ogsaa for den faste Ansættelses Vedkommende. At der gennem Fordringen om mindst 24 Timers ugentlig Virksomhed er draget en vis Grænse med Hensyn til Undervisningens stadige Omfang behøver næppe nærmere at begrundes, da et saadant Krav er i nøje Overensstemmelse med, hvad der for dette Forholds Vedkommende gentagne Gange er forlangt i den gældende Lovgivning for Forskolen og for lignende Institutioner.

Med Hensyn til den optagne Begrænsning af den Tid, der kan medregnes, saaledes at Tjenestealderen for alle fast ansatte Lærere og Lærerinder (med Undtagelse af Forskolelærerinder) tidligst kan regnes fra 2 Aar efter den bestaaede Prøve for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen og derhos først efter det fyldte 24de Aar, skal Ministeriet henvise til, hvad der i Købstadlærerforeningens Andragende er udtalt om det ønskelige i, at der gives den unge Lærer en Opfordring til, før han — maaske for en Række af Aar — knyttes til en bestemt Skole, at søge den opdragende og udviklende Virksomhed, som Arbejdet ved forskellige Skoler og under forskellige Skoleformer vil kunne medføre. Det er dog en Selvfølge, at dette Hensyn ikke fuldt ud kan ske Fyldest ved at sætte den af nævnte Lærerforening foreslaaede absolute Aldersgrænse af 25 Aar, da mange Lærere først afslutte deres Eksamen op imod denne Alder, og Ministeriet har derfor foreslaaet at sætte Tidspunktet til 2 Aar efter den bestaaede Prøve. Til yderligere Begrundelse af den nævnte Begrænsning kan endvidere nævnes den Omstændighed, at den ganske unge og uvøvede Lærer ikke kan siges at have noget berettiget Krav paa, at de første Aar af hans Virksomhed medregnes til Forhøjelse af hans Løn, hvilket Princip for Lærerstandens Vedkommende i den gældende Lovgivning i endnu højere Grad er gjort gældende med Hensyn til Efterlønnen.

Som i andre Love, hvori lignende Be-

stemmelser om Medregning af privat Lærervirksomhed ere optagne, er ogsaa i nærværende Forslag optaget en Begrænsning af det Aaremaal, der kan medtages, i hvilken Henseende man ligesom i de paagældende Love har anset to Stigninger eller i det foreliggende Tilfælde med 8 Aar for passende. Det forhindres med Rette herved, at en Lærer efter at have virket ved en privat Skole eller anden udenfor Folkeskolen faldende Undervisningsanstalt i en længere Aarrække skal kunne gaa over i Folkeskolen med Ret til straks at indtræde paa et forholdsvis højt Trin af Lønskalaen.

Med Hensyn til denne §'s øvrige Bestemmelser finder man kun Anledning til at bemærke, at man ikke har ment at burde gaa saa vidt at medtage tidligere privat Virksomhed til Tjenestealderen for Lærere og Lærerinder i Pogeskoler, Vinterskoler og Biskoler, idet de oftere omtalte Hensyn, der i saa Henseende gøre sig gældende, ikke i nævneværdig Grad komme til Anvendelse i disse Forhold.

Til § 5.

I nærværende Paragraf er som Ændring i den bestaaende Ordning foreslaaet, at Kommunerne fremtidig have at udrede ikke blot deres egen Del af Lærerpersonalets Pengeløn med $\frac{1}{12}$ maanedlig forud, men tillige — mod halvjaarlige Refusioner — Statens Del. Da denne Ordning faktisk er gennemført i et stort Antal Kommuner, navnlig Købstadkommuner, og da det er af stor Betydning for de paagældende ikke i et halvt Aar at skulle vente paa en saa væsentlig Del af deres Løn, har Ministeriet forment at burde bringe denne Ordning i Forslag, idet man dog skal henlede Opmærksomheden paa, at tidligere lignende Forslag har mødt Modstand i Rigsdagen. Med Hensyn til Fordelingen af Lønningsbyrden mellem Stat og Kommune har man, som det vil ses, ikke ment at kunne gaa saa vidt i Retning af Forskydning af denne Byrde fra Kommune til Stat som foreslaaet i Lærerforeningernes Forslag. Man maa fremdeles finde det naturligt og billigt, at Kommunerne paa Landet udrede den hele Begyndelsesløn ogsaa efter den foreslaaede væsentlige Forhøjelse, og medens man vel kan gaa med til, i Strid med den gældende Ordning, at lade Staten betale samtlige Købstadlærernes og Lærerindernes Løntillæg, kan man paa ingen Maade anbefale at gaa videre og lade Staten overtage en Del af Begyndelseslønnene. Forholdet vil efter det foreliggende Forslag være rent og klart dette, at Kommunerne betale Be-